

Keskin Kalem Aruz

– GÜŞTA · 26 Aralık 2020

KESKİN KALEM

Bin nâğmede titrerdi o harfimde ki illet
Keskin sözü gizlerdi bu bağrımda ki zillet
Bastır sözü bastır ki şu menzillere dinlet
Erbâb-ı şiirler o ki aşkın sesidir hep
Kudret sarayından beri hak bestesidir hep

Harfler hece taksın diye sözcükleri yerdin
Billûrlara aksın diye ukbâda dilerdin
Nurlarda ki imlâları keskince bilerdin
Gök perde ki hançer gibi af nâğmesidir hep
Lâl sînede cevher gibi cânın sesidir hep

Destansı yazınlar ile şahlandı nigâhım
Ben nâğmede erbâb ve şiirde ki o şâhım
Sussun hece sussun gece yazmaksa günâhım
Hülyâsı da deryâsı da sînemde gizim hep
İllet gibi yazmak o ki sonsuz denizim hep

Şevkim bile şerbet gibi ilham ki hevengim
Alfâbe de mûmzâ gibi gökkubbede rengim
Kavrulmaya çeyrek kala yıpransa da sengim
Lehçemde ki hırçın yele cevher biçerim hep
Bağrımda ki mevsimleri sarhoş geçerim hep

Keskin hece yazmış yine ilham ki Hüdâsı
Çift vurgulu sözcükleri endâm ve edâsı
Manzûme dirilsin göğse sevdâysa gıdâsı
Üstümde ki kordan lema fecrin tanıdır hep
Kuytumda ki nehrüs-sema yâr fistanıdır hep

//

Ukba : ahiret

Nigâh : bakış

Mümza : imzalı

Heveng : yemiş demeti

Seng : vezin

lema : parıltı

Nehrüs-sema : samanyolu kehkeşan

//

(mef û lü / me fâ î lü / me fâ î lü / fe û lün)

••••• ❁ ••••• GÜŞTA